

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010352
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6919010352.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému M. J., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. d) Tr. zák., v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, o odvolaní obžalovaného M. J., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 24.10.2019, sp.zn. 2T/68/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. J. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota uznal obžalovaného M. J. rozsudkom zo dňa 24.10.2019 sp.zn. 2T/68/2019 vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. d) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 127 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 12.03.2019 o 11.45 h v C. L., na W. A. L. viackrát pýtal od M. V., nar. XX.XX.XXXX, aby mu dal 50 centov, na čo mu M. V. povedal, že peniaze nemá, na to obžalovaný prišiel k M. V., ktorý sedel na zábradlí so slovami, aby mu dal peniaze, lebo keď mu nedá peniaze, tak ho zhodí zo zábradlia a doláme mu okuliare, na čo M. V. obžalovanému zo strachu dal peňaženku, ktorý z nej vybral 1 € v hotovosti a povedal mu, aby išiel kúpiť preňho na kreditnú kartu jedlo, čo M. V. odmietol a následne mu obžalovaný zobral okuliare a občiansky preukaz a vyhrážal sa, že ich rozlomí, po príchode vlaku obžalovaný vrátil M. V. peňaženku a okuliare a vo vlaku mu vrátil kreditnú kartu a občiansky preukaz, obžalovaný pre poškodeného M. V. spôsobil škodu vo výške 1 €.

Za to obžalovanému uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák., § 39 ods. 1,3 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere troch rokov. Podľa § 48 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný M. J. prostredníctvom svojho obhajcu, najskôr stručným písomným podaním zo dňa 08.11.2019, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 11.11.2019 so zdôvodnením, že toto smeruje do výroku o vine a výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa. Takto podané odvolanie opäť prostredníctvom svojho obhajcu následne obžalovaný písomne zdôvodnil písomným podaním zo dňa 18.11.2019. V jeho dôvodoch prakticky namietal zavinenie v zmysle obžaloby, pričom podľa jeho názoru sa svojím konaním mohol dopustiť pre prípad uznania viny iba zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania. Poukázal na výpovede jednotlivých svedkov a ich rozporné tvrdenia navzájom. Toho 12.03.2019 si od poškodeného chcel len požičať 0,50 Eur, nepoužil voči nemu násilie a ani hrozbu bezprostredného násillia. Z jeho peňaženky 1,- Eur nevyberal a ak už sa nejakého konania dopustil, neobstojí právna kvalifikácia v tom smere, že mal čin spáchať voči chránenej osobe - dieťaťu, nemal vedomosť o veku poškodeného V.. Ak je jediným dôkazom proti nemu výpoveď poškodeného, túto obžalovaný označil za rozporuplnú, účelovú a nepravdivú, naviac vypovedal v rozpore s výpoveďami ďalších svedkov. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vo veci rozhodol sám a jeho spod obžaloby oslobodil postupom podľa § 285 písm. a), resp. písm. b) Tr. por. a ak

krajský súd prijme záver o jeho vine, navrhol, aby v jeho prípade prekvalifikoval jeho konanie na prečin nebezpečného vyhrážania v zmysle § 360 Tr. zák.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného M. J. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodne podané.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu venoval náležitú pozornosť. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 05.09.2019 vykonal výsluch obžalovaného, svedkov M. V., Y. U., Y. Q., E. V., dňa 19.09.2019 vykonal výsluch svedkyne ml. U. R. a na hlavnom pojednávaní 24.10.2019 doplnil dokazovanie výsluchmi svedkov W. Q., T. Z., za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah písomných znaleckých posudkov, ktoré sú obsahom spisového materiálu (č.l. 128 až 131, 132 až 134), za splnenia procesných podmienok § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpovede svedkov z prípravného konania, a to N. U., M. T., E. R. a postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal i jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä zápisnicu o ohliadke miesta činu, hodnotenia osoby obžalovaného, odpis z registra trestov, týkajúci sa jeho osoby a výpis evidencie priestupkov. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel potom prvostupňový súd k správne nielen skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že to bol práve obžalovaný, ktorý dňa 12.03.2019 o 11.45 h na W. A. L. v C. L., použil proti M. V. hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal na dieťati (chránenej osobe). Pokiaľ ide o skutkové zistenia, krajský súd si v celom rozsahu osvojil argumentáciu prvostupňového súdu v tom smere, že vina obžalovaného bola preukázaná najmä výpoveďou poškodeného - svedka M. V., ktorý nielen v štádiu prípravného konania (č.l. 77 až 79), ale aj v konaní pred súdom podrobne dokazoval, akým spôsobom voči nemu obžalovaný v inkriminovanom čase konal, pričom ani krajský súd vo veci nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by výpoveď tohto svedka akýmkoľvek spôsobom spochybňovala. V tejto súvislosti neobstojí ani tvrdenie obžalovaného ako odvolateľa, že tento svedok vypovedal rozporne s výpoveďami ďalších svedkov, pričom v tejto súvislosti aj krajský súd poukazuje na výpoveď svedkov Y. Q. a W. Q.. Krajský súd tvrdenia obžalovaného preto považoval za zjavne účelové v snahe vyhnúť sa trestnému postihu či už za spáchanie zločinu lúpeže, resp. dosiahnuť to, aby jeho konanie bolo po právnej stránke posúdené iba ako prečin nebezpečného vyhrážania. Pokiaľ súd prvého stupňa čiastočne pozmenil skutkovú vetu oproti obžalobe, v tejto súvislosti postupoval správne v závislosti od vykonaných dôkazov, keď nevzal za preukázané, že by obžalovaný poškodenému v kritickom čase priložil k bruchu dýku.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, tento prvostupňový súd ukladal podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za spáchanie ktorého hrozí Trestný zákon jeho páchatelovi sankciou trestu odňatia slobody od siedmich do dvanástich rokov. Správne prvostupňový súd zistil okolnosť, ktorá obžalovanému pri úvahách o druhu a výmere trestu poľahčovala, a to v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. (pred spáchaním teraz súdenej trestnej činnosti viedol riadny život). Bolo tak povinnosťou súdu ukladať mu trest v upravenej sadzbe za použitia § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., a to od siedmich do desiatich rokov a štyroch mesiacov. Okresným súdom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov za použitia zmierňovacieho ust. § 39 ods. 1,3 písm. d) Tr. zák., ktorý krajský súd považoval za primeraný všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré bol súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu povinný prihliadnuť. Použitie tohto zmierňovacieho ustanovenia súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia náležite zdôvodnil a s touto argumentáciou (strana 6 rozsudku) sa krajský súd stotožnil. Keďže okresný súd nepochybil ani vo výroku, ktorým podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného M. J. zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, s poukazom na skôr uvedené krajský súd ako súd odvolací o odvolaní podanom obžalovaným, považujúc ho za nedôvodné

rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.